

Γιατί όγι σε μένα:

Ορ

...(Είναι μια

ιστορία που διδάσκει, ελπίδα, πίστη, υπομονή, και θα ήθελα να την μοιραστώ μαζί σας.)

«...Σύρθηκα μέχρι το παράθυρο...

Έξω η βροχή πέφτει ορμητικά, λες και θέλει να ξεπλύνει τις ανομίες μας πάνω στη γη...

Ο πόνος στο στομάχι αβάσταχτος... Πέρασε η επήρεια της ψευδαίσθησης των αισθήσεων που προκαλεί το παυσίπονο...

Το επόμενο σε μία ώρα...Μετράω το χρόνο με τον πόνο, μόνιμο σύντροφο μου...

Ο καρκίνος στο στομάχι μου, είναι η κλεψύδρα μου, και ο πόνος κόκκοι άμμου στο νευρικό μου σύστημα... Η ανακοίνωση από το γιατρό της ύπαρξης του καρκίνου, μου γκρέμισε τον κόσμο μου...

Αυτόν που ιδανικά έφτιαχνα στο μυαλό μου για το αύριο...Σίγουρα αλλιώςτικο από αυτό που ήρθε...Όνειρα, λεφτά, δόξα, επιτυχία, καριέρα...Από την άλλη ο καρκίνος...Ο φονέας των ονείρων...Ο φονέας του πόνου μου...

[\(περισσότερα...\)](#)